Temps Ordinari - Onzè diumenge

Per Administrador el dg., 15/06/2008 - 09:00

Ex 19,2-6a
Rm 5,6-11
Mt 9,36-10,8

Una súplica freqüent als salms és: *protegiu-me, Senyor, a l'ombra de les vostres ales*. El símbol de "les ales" té com arquetip **l'àguila de l'Èxode** que acabem d'escoltar, i fa pensar en l'actitud materna, en la protecció instinctiva de l'au que estén les seves ales sobre la nidada. Però no solament evoca la cura i defensa, sinó també la idea de la conducció ("us he portat fins a mi"): el Senyor condueix el seu poble i el poble s'ha de deixar conduir. És la seva identidad: deixar-se conduir per el Senyor. Déu s'ha revelat com un Déu itinerant, que acompanya, que treu fora, que condueix. En moments d'angoixa, el record que eren conduits per la mà de Déu, era la força que sostenia Israel.Fins ara Jesús ha predicat a les sinagogues properes a Cafarnaum. Ara Jesús té mitjans per reunir multituds, té fama i deixebles. És el moment de constituir el grup dels Dotze. Els necessita per organitzar la comunitat dels seus seguidors, per transmetre els seus ensenyaments, per multiplicar els signes miraculosos amb els malalts. Jesús està projectant la seva Església i vol donar-li un cap (el grup dels Dotze). Ells seran els testimonis de Jesús i per això els ensenya una manera de viure i de conviure que serà model per a l'Església. 1. **Jesús mira la realitat** del seu poble i queda colpit. Una multitud "malmenada i desesperançada", "com ovelles sense pastor". Del cor li surten dos sentiments: un de compassió; i un altre de pregària. El poble que hauria de ser la "possessió personal" de Déu, el seu "reialme sacerdotal", la seva "nació sagrada", camina a la deriva, ningú el condueix. I la seva compassió es converteix en pregària al Pare, a "l'amo dels sembrats", i fa pregar a tots els deixebles, a tota la comunitat.2. **Jesús prepara l'Església**. Jesús cridà els Dotze apòstols (les dotze tribus, que representen la totalitat del poble), els va donar poders i els envià. Els Dotze són cridats pels seus noms, un per un. L'apòstol sempre és un company de Jesús, un amic de Jesús, triat pel seu nom de pila. Els poders que els dóna són per humanitzar l'existència de totes les persones: treure esperits malignes [que esclavitzen, que no deixen ser lliures, ser ells mateixos, que deshumanitzen la vida, els fan egoistes, tancats en si mateixos] i guarir tota malaltia [combatre el dolor del món, el patiment de tantes persones]. Els envià només amb aquestes dues qualitats: l'amistat de Jesús i la capacitat de ser sensibles al dolor, a la pobresa i a la feblesa de les persones i saber-les acompanyar, estar al seu costat. Han de quedar colpits com Jesús, han de pregar i han d'actuar com Ell.3. **Les recomanacions per a la missió.** L'estil de la missió de l'Església ha de ser l'estil de Jesús. Aquestes recomanacions reflecteixen com era i com actuava Jesús; i el mateix demana per a la seva Església. [Recordem que en Lluc, Jesús primer envia els Dotze i després els setanta-dos deixebles sense límits de llocs; en Mateu en vida de Jesús només hi ha un enviament, el dels Dotze i a les ovelles perdudes d'Israel, i després de la Resurrecció sí que els envia a tot el món].La primera recomanació afecta la realitat que ha colpit el Senyor, "les ovelles sense pastor", "les ovelles perdudes del poble d'Israel", i només a elles han d'anar. La segona és l'anunci, el missatge: pel camí prediqueu que el Regne de Déu és a prop, Jesús és a prop, una nova humanitat segons el desig de Déu és a prop. Ara, quan hagin d'actuar, ens adonem que els poders que els dóna són fins i tot més amples: certament "cureu malalts i treieu dimonis", però afegeix: "ressusciteu morts, purifiqueu leprosos". Tot el que Jesús ha fet en els capítols 8 i 9 de Mateu, just abans de l'elecció dels Dotze i de la missió, ara ho encarrega als dotze. L'última recomenació que hem llegit aquest diumenge [perquè hi ha més] és "doneu de franc el que heu rebut de franc", la gratuïtat de la missió, del ministeri, del servei.El apòstols i els deixebles, després d'uns dies intensos de Jesús [sermó de la Muntanya, guaricions, o com ara la seva elecció i la missió] a la nit, quan s'anaven a dormir i es quedaven sols, donarien voltes a tot el que havien sentit i vist, i restarien admirats, colpits, encisats. Confirmarien que havien trobat el Mestre de les seves vides, que viure amb Jesús era la cosa més important que els podia haver passat.

ETIQUETES
OVELLES DEIXEBLES CRIDA PREGÀRIA COMPASSIÓ ESGLÉSIA DOTZE CONDUIR POBLE PASTOR GRATUÏTAT